

2

Henry Gregory Adams

Samo Krist je Put

Rodio sam se u gradiću Wolseley u kanadskoj pokrajini Saskatchewan i kao dijete roditelja rimokatolika bio sam strogo odgojen u njihovoj vjeri. Od ranog djetinjstva pokušavao sam biti dobar, ali sam padao sve dublje i dublje u grijeh. Kao i svi ljudi, bio sam na putu koji vodi u pakao. Bilo mi je rečeno da bih kao redovnik ili svećenik imao snagu za to da izbjegnem grijeh i mogao biti siguran u svoje spasenje. Iskreno tragajući za spasenjem stupio sam u red benediktinaca koji su se držali pravila svetog Bazilija, gdje sam dobio dugu crnu halju, primio redovničko ime “Sveti Hilarije Veliki” i položio zavjet. Kao redovnik bio sam poznat pod imenom “brat Hilarije”, a nakon svećeničkog zaređenja kao “otac Hilarije”.

Mučenje i trapljenje tijela

Bezuvjetno sam htio služiti Gospodinu Isusu Kristu pa sam mislio da ću svojim životom u samostanu činiti upravo to. Točno sam se držao svakog samostanskog pravila. Svake srijede i petka sam se bičevao, ponekad tako žestoko da su mi leđa krvarila. Vršeci pokoru učestalo sam ljubio pod i često sam na koljenima jeo svoj bijedan obrok ili se sasvim odricao jela. Provodio sam mnoge različite pokore, jer sam iskreno tragao za spasenjem. Bilo mi je rečeno da ću putem svega toga na posljetku moći zaslužiti Nebo. Nisam ni znao da Božja riječ govori drugačije: *Jer milošću ste spašeni po vjeri; i*

to nije od vas: Božji je to dar; ne po djelima, da se ne bi tko hvastao (Efežanima 2,8-9).

Konačno svećenik

Nakon višegodišnjeg studiranja i tjelesnog rada u samostanu posvećen sam za svećenika. Bio sam nadležan za samo pet župnih ureda u Lamontu, u pokrajini Alberti. Svaki dan vodio sam misu, slušao ispovijedi, molio kronicu Mariji, častio mnoge svece, čitao propisane molitve i još marljivije izvršavao pokore svog monaškog reda. No sve to nije umirilo moju nemirnu dušu. Zašao sam u još veće očajanje negoli kad sam bio mlad, no Krist je vjerno skrbio za mene.

Božja knjiga i moja crkva

Tijekom svećeničke izobrazbe na raspolaganju smo, između ostalih knjiga, imali tri biblijska komentara, ali ne i Bibliju. Nakon zaređenja za svećenika počeo sam se služiti rimokatoličkim izdanjem Biblije i u njoj naišao na retke koji su bili potpuno oprečni mojem vjerovanju i postupcima. Kada bi u Božjoj knjizi pisalo tako i tako, moja bi crkva govorila upravo suprotno. Tko je bio u pravu, Rimaska crkva ili Bog? Na posljertku sam povjerovao Božjoj riječi.

Život u samostanu i sakramenti koje je propisala Rimokatolička crkva nimalo mi nisu pomogli da osobno upoznam Krista i nađem spasenje. Nakon dugih dvanaest i godina i šest mjeseci utekao sam iz samostana kao izgubljen grešnik bez mira u svojoj duši. U meni je bila samo narav "starog čovjeka, koji je iskvaren u varavim požudama".

Trebao sam novu narav, novo srce. Biblija govori o obnovi uma i o odijevanju u novog čovjeka koji je stvoren po Bogu u istinskoj pra-

vednosti i svetosti (Efežanima 4,21-24). To se može dogoditi samo kada se čovjek nanovo rodi po Duhu Božjem, i to jedino putem vjere u Isusa Krista, a ne putem jednoličnog ponavljanja molitava, pokora, žrtvovanja i dobrih djela.

Ako se tko ne rodi nanovo, ne može vidjeti kraljevstvo Božje (Ivan 3,3). Vjeruj u Gospodina Isusa Krista i bit ćeš spašen (Djela apostolska 16,31).

Uzdanje samo u Krista

Bilo mi je jasno da mi sakramnti moje crkve, koje su izmislili ljudi, i moja dobra djela nimalo ne koriste u pogledu spasenja. Upravo suprotno, i jedno i drugo vodilo me u lažnu sigurnost. Ubrzo nakon toga vjerom sam shvatio da je Krist umro za mene, jer se ja nisam mogao sâm spasiti. S povjerenjem sam sada samo od Njega očekivao spasenje svoje duše. Kada sam priznao svoje grijehе, odvratio se od njih i – u čvrstoj vjeri da je On na križu primio punu kaznu za moje grijehе – pustio Isusa u svoje srce, znao sam da moji grijesi nisu samo oprošteni, nego i zaboravljeni i da sam opravdan pred Bogom. *Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave (Rimljanima 3,23). Jer plaća za grijeh je smrt, a milosni dar Božji je život vječni po Kristu Isusu, Gospodinu našem (Rimljanima 6,23).* Kristova me krv čisti od svih mojih grijehа. *Krv Isusa Krista, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijehа (1. Ivanova 1,7b).* Sada sam konačno imao mir Božji. *Opravdani, dakle, vjerom, mir imamo s Bogom po Gospodinu našem, Isusu Kristu (Rimljanima 5,1).*

Što ti želim reći

Prijatelju, ako Nebo pokušavaš doseći vlastitim naporima, želim ti osobito istaknuti da spasenje ne dolazi od djelâ, “da se ne bi tko hvastao”. Čovjek nikada ne može zaslužiti Nebo. Samo je Krist put i odgovor. *Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus, koji je sebe samoga dao kao otkupninu za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme (1. Timoteju 2,5-6).*

Dođi sada k Njemu, upravo ondje gdje jesi, i priznaj mu svoje grijehе. Zamoli ga za opraštenje i dođi k Njemu kao svom jedinom

Spasitelju i Gospodinu. Budući da je On omogućio tvoje spasenje, možeš se pouzdati u Njega u pogledu svoje vječne sreće i dobrobiti.

On te sada poziva: *Dođite k meni svi koji ste izmučeni i opterećeni i ja ću vas odmoriti* (Matej 11,28).

Nakon toga ćeš se zajedno sa mnom moći radovati što si pronašao Spasitelja, živoga Krista.

Od svog obraćanja Henry Gregory Adams bio je djelatna kao najvestitelj Evanđelja i branitelj vjere. U kanadskom gradu Oshawa vodio je evanđeosku misijsku organizaciju. Početkom 2011. godine Gospodin ga je pozvao k sebi.